رونالدو و کابوس فینال ۹۸ .... ۲۴

اختلاف زیدان و دومنک ۲۴

ورزش

مارادونا : این تیم قهرمان می شود .. ۲۵

شکست طلسم ۲۶

عکس: فرهاد کاوه/شرق

با من تماس گرفتند و گفتند برای آلمان آماده باش

نیکبخت : اما نویدکیا که یک سال مصدوم بود، رفت

ناصر قراگزلو خبرنگار سایت تازه‌تاسیس «فوتبال ایران» بعد از کلی سروکله زدن و پیغام و پسغام فرستادن بالاخره توانست بهترین چپ‌پای فوتبال ایران را – که یک ماهی است از مطبوعات فراری است– راضی به مصاحبه کند. علیرضا که در اردوی ماقبل آخر به دلیل مصدومیت از فهرست تیم ملی خط خورد، در این مدت درگیر مسائل زندگی خصوصی و ازدواج خود است، در عین حال امیدوار بوده بالاخره در آلمان بازی کند. حرف‌های گلایه‌آمیز او را بخوانید :

■ ■ ■

■هر سال صحبت از پیوستن تو به تیم‌های مختلف می‌شود اما باز هم در استقلال ماندنی می‌شوی؟

مطمئن باشید اگر قرار باشد به تیمی بروم با کسی این مسئله را بازگو نمی‌کنم اما متاسفانه برخی همواره در این میان شیطنت می‌کنند. هیچ وقت دنبال بازارگرمی نیستم.

■یعنی این صحبت‌ها از جانب تو مطرح نشده است؟

همیشه تیم‌های زیادی دنبال من بودند و من دنبال تیمی نبودم. مطمئناً امسال نیز از این چارچوب خارج نخواهم شد.

■صحبت رفتن تو به باشگاه پرسپولیس چقدر صحت داشت؟

مذاکره من با پرسپولیسی‌ها کاملاً صحت داشت. هیچ وقت منکر حقایق نمی‌شوم. بله پرسپولیسی‌ها صحبت‌هایی را با من انجام دادند اما هنوز جواب مشخصی را به آنها ارائه ندادم.

■اما صحبت تو با پرسپولیسی‌ها موجب ناراحتی قریب شده است؟

ببینید ۹ سال در تیم استقلال زحمت کشیدم. مطمئناً آقای قریب هم از دست من ناراحت نمی‌شوند چون به خوبی می‌دانند که وقتی از امارات آمدم با وجود داشتن چند پیشنهاد داخلی با رقم‌های بالا باز هم در استقلال ماندنی شدم.

فکر می‌کنم آقای غریب مدیرعامل تیم نباید از دست من ناراحت باشد بلکه ما بازیکنان استقلال باید از دست آنها ناراحت باشیم چون هنوز با وجود اتمام فصل و قهرمانی استقلال حق و حقوق ما پرداخت نشده است.

■بالاخره نگفتی در ایران بازی می‌کنی یا برای ادامه فوتبالت به خارج می‌روی؟

دوست ندارم حرف دروغ بزنم. واقعیت این است که هر تیمی که پول بیشتری بدهد امسال مقصد نهایی‌ام خواهد بود. واقعاً ۹ سال است که در استقلال مجانی بازی کردم به همین دلیل خیلی ضرر کردم. بنابراین امسال قصد ندارم قصه سال‌های گذشته را تکرار کنم.

به عنوان بازیکن فوتبال می‌دانم که اگر یک سال بازی نکنم به چه سرنوشتی دچار خواهم شد. به همین دلیل سرنوشت بعضی از پیشکسوتان فوتبال همیشه مقابل دیدگانم قرار دارد و من نمی‌خواهم تجربه بعضی‌ها برای من مجدداً تکرار شود.

■پیشنهاد صباباتری به تو چقدر صحت دارد؟

شخصاً به فرهاد کاظمی علاقه زیادی دارم و مربیگری او را قبول دارم. با ایشان در مورد پیوستن به صبا صحبت‌هایی داشته‌ام. ایشان صحبت‌ها و راهنمایی‌هایی برای من داشتند که حتماً از آنها استفاده خواهم کرد.

■و پیشنهاد یک تیم بلغارستانی . . .

پیشنهاداتی از این کشور دارم و شاید در آینده سفری به آن کشور داشته باشم.

■از پیشنهادات جدا شویم. چرا از تیم ملی دور افتادی؟

باور کنید من آماده‌آماده بودم اما نمی‌دانم چرا به راحتی از کنار نام من گذشتند.

■اما برانکو علت کنار گذاشتن تو را مصدومیت عنوان کرد؟

من به کسی کاری ندارم اما واقعاً در قبال من شیطنت شد. متاسفانه در این مورد بیشتر از من شاید تیم ملی و مردم ضرر کردند. باور کنید در بازی با مکزیک حس عجیبی داشتم.

■فکر می‌کنی می‌توانستی در بازی با مکزیک مثمرثمر باشی؟

قبل از بازی با مکزیک با من تماس گرفتند و گفتند برای حضور در آلمان آماده باش. اما نمی‌دانم چرا بعداً خبری از آنها نشد. در صحبت با فرد مذکور گفتم که آماده آماده هستم اما نمی‌دانم چرا باز خبری از آنها نشد.

ببخشید نمی‌توانم نام آن شخص را به شما بگویم!!

■برانکو اظهار داشته در ایران چپ‌پای مادرزاد وجود ندارد.

متاسفانه برانکو چشمانش را بسته است. مثل اینکه ایشان یادشان رفته زمان بلاژویچ من فیکس تیم ملی بودم و حتی در زمان خودشان هم من عضو ثابت تیم ملی بودم. حال چطور در ایران چپ‌پا وجود ندارد. حتماً ایشان بهتر از خیلی‌ها مسائل را درک می‌کنند اما . . .

همین که مردم خیلی چیزها را می‌فهمند برای من کافی است. خوشبختانه مردم هنوز مرا فراموش نکرده‌اند و در خیابان یا هر جای دیگر مدام از من در مورد این مسئله می‌پرسند که چرا در جام‌جهانی نیستم.

چرا به مکزیک باختیم؟

همه چیز تا دقیقه ۷۰ خوب پیش می‌رفت اما بعد از آن غافلگیر شدیم. فوتبال بازی لحظه‌هاست و متاسفانه در لحظات پایانی غافلگیر شدیم و به نوعی مقابل مکزیک کم آوردیم.

■اگر تو بودی اتفاقی می‌افتاد؟

شاید من بودم چهار گل از مکزیک می‌خوردیم. تیم ایران از بازیکنان خوبی بهره‌مند است. اما همه چیز در چند لحظه اتفاق افتاد.

■به نظر می‌رسد نویدکیا جایگزین تو در تیم ملی شد؟

دوست ندارم راجع به بازیکن صحبت کنم. اما حتماً ایشان آماده بوده که دعوت شده او یک سال مصدوم بوده اما مربی تیم ملی به راحتی او را در کنار سایر بازیکنان قرار می‌دهد. خیلی دوست داشتم در جام‌جهانی شرکت می‌کردم چون هنوز عرق ایرانی بودنم را از دست نداده‌ام و با اینکه در حق من نامهربانی زیادی شد اما دوست دارم تیم ملی نتیجه بگیرد.

خبر آخر

انتقاد بکن باوئر از داوران

«فرانتس بکن باوئر» رئیس کمیته برگزاری رقابت‌های جام‌جهانی ۲۰۰۶ روز جمعه اظهار داشت داوران این پیکارها بیش از حد از کارت زرد استفاده می‌کنند.

بکن باوئر به تلویزیون ZDF آلمان گفت : کارت زردهایی که کوفی کوجیا داور اهل کشور بنین در دیدار بین کاستاریکا و اکوادور نشان داد «احمقانه» بود.

کوجیا پنج بازیکن را در دیدار مذکور با کارت جریمه کرد که نزدیک به میانگین کارت‌های این مسابقات در هر دیدار است.

به اعتقاد بکن باوئر کارت دادن به دلیل اتلاف وقت احمقانه است.

وی گفت : در چنین شرایطی من به عنوان یک داور به بازیکن تذکر می‌دهم که دفعه بعد کارت خواهد گرفت. اگر بازیکنان یک بار دیگر کارت بگیرند، دیدار بعدی را از دست می‌دهند.

فدراسیون بین‌المللی فوتبال به داوران رقابت‌های جام‌جهانی ۲۰۰۶ دستور داده در مورد اتلاف وقت کاملاً سخت‌گیر باشند و به بازیکن خاطی اخطار دهند. بازیکنان نیز در جلساتی قبل از شروع مسابقات از تغییرات داوری به صورت خلاصه مطلع شده‌اند.

ابراهیموویچ به بازی با انگلیس نمی‌رسد

زلاتان ابراهیموویچ ستاره خط حمله سوئد به احتمال زیاد به آخرین بازی سوئد در مرحله گروهی نمی‌رسد.

ستاره خط حمله تیم سوئد که در بازی این تیم مقابل پاراگوئه دچار کشیدگی عضله ران شد، مسئولان این تیم منطقه اسکاندیناوی را نگران کرده است. سوئد باید در آخرین بازی مرحله گروهی برای سرگروهی به مصاف انگلیس مدعی برود که شاید مجبور شود از ابراهیموویچ مصدوم برای این دیدار چشم بپوشد.

دقیقه صفر

وقتی ایرانی هستی

میثم زمان آبادی– آلمان

نمی‌دانیم باید از این خاصیت شاخص ایرانیان ملول بود یا خرسند که در تقابل با هر رویداد خود روشی انحصاری دارند و به هر اتفاق رویکردی متفاوت با همه آدمی‌زادها. گاه آن‌موقع که کسی انتظار ندارد دنیا را به خود وامی‌گذارند و در معادلات به‌هم پیوسته جهان تک و تنها راه خود می‌روند و گاه دنیای از هم وا رفته را به اجماعی بی‌همتا از نوع دگرگونی یا گفت‌وگو و یا مهرورزی فرامی‌خوانند که البته چه‌بسیار هم که این نوعی دگر بودن‌ها نماد هویت‌شان بوده و معرف مرامشان. ایرانیان. واژه‌ای آشنا است دیگر در جهان که همواره متفاوت‌اند و غیرقابل پیش‌بینی. در همه چیزشان. اینگونه است که اینجا در شهری که اگر هزار سال هم عمر می‌کردی ممکن نبود گذرت بدان بیفتد یا اصلاً نامش را بشنوی در فردریش هافن جایی میان آلمان و اتریش و سوئیس ناگه خبرنگاری دانمارکی کنارت می‌ایستد و می‌گوید : چه بنویسم برای جریده‌ام از شما؟ از سرانجام‌تان؟ از تیم‌تان؟ می‌گوید : عقل و منطق حکم می‌کند که شکست‌هایی سخت بچشید و راهی موطن‌تان شوید اما تاریخ چیز دیگر را گوشزد می‌کند و از عاقبت‌تان به نوعی دیگر خبر می‌دهد! چه بنویسم برای جریده‌ام که درمانده شده‌ام از خبرنگار حوزه ایران بودن در همه ابعاد خبری‌اش. در سیاست‌اش، در اقتصادش، در فرهنگ‌اش و حالا در ورزش‌اش! و تو که کوس ایرانی بودنت را آرایش و گویش و پوشش‌ات فریاد می‌کنند می‌گویی : خودمان هم نمی‌دانیم. می‌گویی : این تلفن و این پست الکترونیک‌ام، اگر به پاسخی رسیدی مرا هم خبر کن. و باز به اندیشه می‌روی که این سئوال تاریخی را پاسخ چیست. خوشحال باشی یا سرشکسته.

■ ■ ■

به چشم بر هم زدنی شگفتی جام جهانی بودن را دادیم و رفتیم به جرگه آنان که پس از رقابت‌های دور اول دیگر چندان توجهی بدان‌ها نمی‌شود. کنار کاستاریکا و ژاپن و ترینیداد و توباگو و تونس و سعودی و . . . واقعیت این است که چندان هم دنیا در این اتفاق کم‌تاثیر نیست، چه آینده‌ای جز این برای ما آرزو نمی‌کردند. آنها امروز فوتبال را به چشم فوتبال نمی‌نگرند. هزار معادله می‌چینند و صداحتمال بدان می‌دهند. پس چه ساده‌لوحانه است که فکر کنیم در این جشنواره میلیاردی که حتی سخن از طرد ایران از آن شده بود آنها سیاست و دیپلماسی و جهان‌بینی‌مان را نادیده بگیرند و به فوتبال ما تنها از دریچه فوتبال بنگرند. تیم ملی هفتاد میلیونی‌مان را در مستطیل سبز بررسی کنند و نام ایران آنها را یاد فلان اجلاس و فلان سخنرانی و فلان نامه نیندازد. انصراف یک به یک تیم‌های بزرگ جهان از اسپانیا گرفته تا رومانی را که فراموش نکرده‌اید؟ آخر و عاقبت تورنمنت ال‌جی را که از یاد نبرده‌اید؟ نامه هفتادوپنج نماینده اتحادیه اروپایی را چه؟ دنیا همان موقع سناریوی ناکامی‌مان در جام جهانی را نگاشت. ایران نباید شگفتی‌ساز جام می‌شد و در این میان چه بهتر که کعبی به نافرمانی پاس رو به عقب دهد، رحمان همیشه از خود متشکر؛ خطای دوم کند و میرزاپور هم دل هفتاد میلیون نفر را بشکند. چه بهتر که دایی نود دقیقه قدم بزند و هاشمیان مثل کودکستانی‌ها فرصت‌سوزی نماید. چه بهتر؛ همان تدابیر اولیه جواب دادند. دیگر نه نیاز به یادآوری است و نه حاجت به اخطار و اخراج‌های شک‌برانگیز. این تیم خودش دارد خودش را می‌خورد. و دنیا البته از این خودزنی‌ها و خودخوری‌ها خوب آگاه است. چه همه چیزمان را رصد می‌کند. مثلاً سیاست‌مان را که میرزاپور بی‌خیال و قدرنشناس بسیار دارد. دایی مسن و کم‌تحرک هزاران دارد. و رحمان همیشه اخمو و فراموشکار ده‌ها. آنجا هم می‌گوید : عجله نکنید. بگذرید که خودشان به خودشان گل می‌زنند. عمر و سرمایه تلف نکنید که جایشان کنار همان کشورها است که گفتیم. فقط می‌ماند همان یک خاصیت ایرانیان که آن دانمارکی می‌گفت : عقل و منطق حکم می‌کند که شکست‌هایی سخت بچشید و راهی موطن‌تان شوید اما تاریخ چیز دیگر را گوشزد می‌کند و از عاقبت‌تان به نوعی دیگر خبر می‌دهد! چه بنویسم برای جریده‌ام که درمانده شده‌ام از خبرنگار حوزه ایران بودن و تو حالا می‌بینی آن خاصیت چندان هم بد نیست. شاید اینجا لااقل به‌کار بیاید.